

L'agonia de l'hivern

Quan els nostres dits una mica balbs arrencaren el full del calendari, fa ben pocs dies, i el març marçot, tot envoltat de núvols, ens donà el seu sorrut "Bon dia", sospirarem plens d'alegria i satisfacció. Ja és hora—diguérem—que l'esbojarrat febrer hagi acabat de fer de les seves, com un entremaliat minyó. Ara, que ja s'ha fet escàpol per entre l'aiguabamig d'expressions jocundes i de dolor, ja ho podem dir: el febrer d'enguany ha estat ben bé digne de la seva fama i àdhuc podríem afegir que ha arribat a excedir-se sense compassió per ningú. Les seves facècies climatològiques que molts anys són rebudes amb fruïció i fins amb menyspreu pels esperits més refractaris a l'acció dels meteors frigorífics, han hagut de passar per l'humiliació de rendir armes, davant dels efectes contundents i esglaiadors d'aquest equívoe i inquiet benjamí dels dotze fills de l'anyada. I així hem vist, no sense estupefacció, com els impertèrrits cultivadors del nou esport de la *tête nue*, s'han vist obligats a fer costat als devots de la indumentària integral, malgrat hagi estat a contra-cor, com aquell qui diu veient-s'hi arrossegats, per la violenta escamesa dels darrers frets insuportables. Res, amb això del temps, es veu que no s'hi poden fer brometes, perquè, com ara s'ha vist, se'n surt amb les mans al cap... a manca d'altra cosa més escaienta.

Encara que per nosaltres el mes de febrer té una deliciosa suggestió —l'encís de l'anèdota en té la culpa—, hem de confessar que la davallada vers l'abim inexorable de la història, ens ha fet respirar quelcom més tranquil·lament. En teníem ganes que ens digués: "Arreveure, amic meu, fins l'any que ve!"

La joventut, aquesta joventut que es riu del mort i del qui el vetlla, s'ha posat trista veient-lo marxar amb plena salut i ganes de viure.

Si alguna mesura presa pel Govern que presideixo mereixés l'aplaudiment dels que representen la política de dreta, em causaria la cara de vergonya. Estic orgullós dels meus actes i de què provoquin la censura d'aquells elements.

(Del discurs d'Azaña).

re; però que pensin que no tot ha d'ésser per ells, que tothom té dret a la vida i que la llei de la compensació ho exigeix. Que no! Mireu, si us plau, els pobres vells que no poden viure sense la càlida carícia dels troncs flamejants i tot aquest nombrós exèrcit de gent malaltissa que ja no pot aguantar més fredor, ni més bogeries hivernals. No us fa pena veure'ls darrera els vidres del balcó com ocells engabiats? Doncs bé, el goig de pensar que la destrallada que el temps ha donat al mes de febrer, que és el cor de l'hivern, alliberarà aquest tros d'humanitat desvalguda, ens ha produït certa il·lusió.

Per això, amb tot i que enguany ha estat un mes florit com un ametller; amb tot i que els floes de neu —esponjosos, blancs i encisadors, igual que unes albes flors gelades i fonedisses— han posat randes de meravella pels camps i les ciutats, nosaltres hem celebrat el seu traspass amb una joia ben franca i no menys sincera.

Ens hem volgut oblidar d'aquells pels quals el febrer és la vida, la vertadera vida sense la ridícula careta que tot l'any la societat porta enganxada a la cara i que, per una de les moltes paradoxes que el món ens ofereix sovint, sembla l'inrevés. Ens hem volgut oblidar, també, dels amics de les diversions estridents i de les orgies dringadores com un picarol i voluptuoses com un opulent felí, enjoiellades sempre d'amors fugissers i de música poca-solta. No hem volgut, tampoc, fer gaire cas dels que s'entristiran tot rememorant les hores dolces que han passat sota l'aureola polferoma del bellugadís confetti i de les volubles serpentines, ben aprop de l'estimada i el cor embriagat de goig, mentre el jazz feia moure llurs cames al ritme de la darrera cançó de moda. Tot, tot ho hem deixat a recó, fent esforços, si ha calgut.

Només ha prevalgut, per damunt de tot, la visió de l'home decrepit que tremola de fret, com la fulla a l'arbre, la dels pobres vellets de cap nevat, amb neus perpètuas, que no saben ben bé si són vius o morts i la dels joves que sofreixen, víctimes del terrible flagell que devora la seva existència. Per aquests éssers

Les eleccions presidencials d'Alemanya

Avui Alemanya escriurà una pàgina de llibertat o de despotisme en la història de la Humanitat; el motiu originari d'aquest fet és l'elecció de President de la República.

Quatre són els homes que pretenen ocupar la més alta magistratura de l'estat alemany: Düsterberg, Thaelmann, Hitler i Hindenburg; als dos primers l'opinió general els condemna anticipadament al fracàs. La lluita, per tant, hom creu que quedarà reduïda en la seva màxima passió, si no hi ha sorpreses extraordinàries, entre els partidaris que patrocinen les candidatures d'Hindenburg i Hitler.

La lluita té una significació especial que forçosament ha de tenir repercussions interiors i exteriors. Es tracta de l'enfrontament de la democràcia amb la tirania sense subterfugis ni eufemismes.

Hitler ha manifestat obertament la seva admiració vers l'actuació de Mussolini a Itàlia i ha palesat de manera inequívoca que el desig dels seus partidaris, denominats social-nacionalistes, no és altra que implantar un sistema i regir-se per unes normes similars a les del feixisme italià amb les variants que les característiques particulars imposin.

Hindenburg, el gran militar de la guerra europea i fidel servidor de Guillem II, home de conviccions poc progressives, però fidel complidor dels deures inherents que imposa la més alta magistratura estatal, es troba per una paradoxa convertit en símbol del liberalisme. Què ha passat perquè aquest home hagi desgraciats, damunt dels quals l'hivern només destila sofrenes, tota la nostra simpatia, tota la nostra solitud i tota l'alegria que sentim quan, en llevar-nos, arrenquem diàriament el full del calendari, tot veient com el bon temps ja s'apropa.

Solament d'aquesta manera pot explicar-se, satisfactoriament, la joia que ens proporciona el primer "Déu-te-guard" del març marçot, tot envoltat de núvols, el qual, amb tot i que la veu pública el tracta severament, té el gentilíssim, privilegi d'obrir-nos les florides portes de la magnífica i triomfal primavera.

pogut assolir tal significació? Senzillament, la necessitat de combatre enèrgicament les dictadures blanca i roja que amenacen privar al poble alemany de les seves llibertats.

Els comunistes, conseqüents amb els seus principis, abans d'acceptar la candidatura d'Hindenburg, prefereixen presentar candidat propi i a tal efecte han escollit al seu líder Thaelmann per a prendre part a la lluita. Aquesta actitud és censurable, puix és evident que el candidat comunista està condemnat al fracàs i la seva presència servirà només per a treure a Hindenburg una quantitat de vots que podria arrebaçar-li la victòria, en benefici únic i exclusiu d'Hitler.

No és la primera vegada que veiem als comunistes entrebancar les actuacions liberals en benefici de la tirania blanca, és un cas que es repeteix contínuament en molts llocs i preferentment a Alemanya i França. Caldria sospitar, com algú ha insinuat, els llaços d'unió que existeixen entre tot règim tirànic, sigui blanc o vermell, però nosaltres, respectuosos i fins admiradors de tota tàctica genuïnament obrera, ho atribuïm a la manca de perspectiva política dels dirigents comunistes que contrasta amb la visualitat generalment clara i precisa dels seus correligionaris russos.

L'expectació que ha despertat arreu aquesta lluita és prou justificada. Una victòria d'Hindenburg vol dir d'una era de pau exterior i l'intent de millora del lamentable estat en què es troba el poble alemany, especialment el proletariat, dintre les possibilitats que permeti l'anacrònic règim burgès. Triomfador Hitler significaria l'anunci d'una nova època de turbulències que posaria en perill la pau mundial a l'ensens que serviria per a sotmetre de manera inhumana al proletariat sota la fèrula dictatorial del feixisme i del capitalisme famolene.

Esperem, doncs, confiats, el triomf del liberalisme, car un descalabre seu podria tenir repercussió dolorosa per l'esdevenidor de la Humanitat.

JOAN GILABERT I ROMAGOSA

LLEGIU A LA PAGINA 6.ª:

Informació comercial, Registre Civil, Borsa, etc.

SNOB